

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾

24 Onlar ise:

“- Ya Mûsâ, onlar o topraklarda bulunduğu müddetçe, ebediyyen, asla oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin girdin, onlara karşı birlikte savaşın, işte biz burada oturuyoruz” dediler.

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

25 Mûsâ ise:

“- Rabbim, ben kendimden ve kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum. Artık, bizimle bu doğru ve mantıklı düşünmenin, hak bir dinin dışına çıkmış fâsık, âsi, bozguncu bir kavmin arasında hükümünü ver” dedi.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

26 Allah:

“- Öyleyse, kırk sene, o kutsal topraklar onlara haram kılınmıştır, yasaklanmıştır. Bu süre içinde, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Doğru ve mantıklı düşünmenin, hak dinin dışına çıkmış fâsık, âsi, bozguncu bir kavim için üzülmene gerek yok” buyurdu.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَاقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾

★ 27 Onlara, Âdem'in iki oğluyla ilgili gerekçeli, hikmete dayalı gelen haberi Kur'ân'ımızdan oku, anlat. Hani, her ikisi de birer kurban sunmuşlardı. Birinin kurbanı kabul edildi. Diğerinki edilmedi. Kurbanı kabul edilmeyen kıskançlık yüzünden kardeşine:

“- Andolsun seni öldüreceğim” dedi. Diğer de:

“- Allah, ancak kendisine sığınıp, emirlerine yapışarak günahlardan arınıp, azaptan korunanların, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davrananların, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olanların, takvâ sahiplerinin kurbanını kabul eder” diye cevap verdi.

لَئِنْ بَسَطْتُ إِلَى يَدِكَ لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

28 “- Sen, beni öldürmek için, bana elini uzatsan bile, andolsun ki, ben seni öldürmek için, sana el uzatacak değilim. Ben yaratan, yaşama kabiliyeti, gücü ve varlıklara işleyiş düzeni veren, koruyan, kontrol eden âlemlerin, bütün varlıkların Rabbi Allah'tan korkarım” diye ilâve etti.

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

29 “- Ben, senin işlediğin günahlarla birlikte benim günahımı da yüklenmemeni isterim. Yüklenirsen eğer, ateşe, cehenneme atılanlardan olursun. İnkârda, isyanda, haksızlıkta ısrar eden zâlimlerin cezası işte budur” dedi.

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

30 Bu öğütlere, uyarılara rağmen nefsi onu, kardeşini öldürmeye teşvik ederek, ikna etti ve onu öldürdü. Bu yüzden de, hüsrana uğrayanlardan oldu.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوَاءَ أَخِيهِ

قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوَاءَ أَخِي

فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

31 Derken Allah, gözünün önünde durdukça kendisine acı çektiren kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini ona göstermek için yeri eşeleyen bir karga gönderdi. Katil kardeş:

“- Yazıklar olsun bana, şu karga kadar bile olamadım. Gözümün önünde durdukça bana acı çektirmeye devam eden kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim ben?” dedi. Ve yaptığına pişmanlık duyanlardan oldu.